

[Stubkjær Pedersen]

synes, at man skal gøre de 2.000 kr. aktive ved at give fradrag for de faktiske omkostninger ved vedligeholdelse af éns ejerbolig, det syntes hr. Lykketoft ikke var en god idé, det var der ikke flertal for i folketinget. Derfor må vi nøjes med den næstbedste løsning og give et fast fradrag for vedligeholdelse af ejerboliger.

Der er en række andre ting, som vi også kommenterede i foråret. Den måde, socialdemokratiet vil hjælpe erhvervslivet på, er ved at sige, at man kun kan fratække halvdelen af repræsentationsudgifterne. Repræsentationsudgifter er udgifter, der bliver brugt for at få kunder, for at få nye markeder.

Hr. Bakholt var inde på – og det fremgår også af forslaget – at det, socialdemokratiet vil, er, at værdien af skattefradraget skal være lige meget værd, uanset om man betaler 40 pct. eller 70 pct. af den sidst tjente krone. Ja men det er vi også enige i, og det er også planen med de tanker, som regeringen gør sig om en skattereform, at værdien af et skattefradrag bliver den samme.

Vi må sige nej til en ekstra skat, for den gør det problem, vi i forvejen har med, at det ikke kan betale sig at tjene ekstra, endnu værre. Vi er enig i, at der skal en skattereform til, og der er blevet fremlagt en køreplan i notatet fra 30. september 1983. Vi tror, det er en realistisk køreplan, som forudsætter, at man i indeværende folketingsår fremsætter forslagene til en skattereform, hvorefter vi kan få dem gennemarbejdet og så vedtaget i næste folketingssamling. Det er jo ikke noget, man sådan bare lige laver et beslutningsforslag om, og så er det godt. Det er vel også derfor, det kniber og tidligere har knebet for socialdemokratiet med at finde et flertal her i salen for deres udmærkede forslag. Vi må afvise det.

Lawaetz (FP):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at fremskridtspartiet er enig med socialdemokratiet i, at vi trænger til en virkelig tilbundsående skattereform. Det er efter min opfattelse nærmest flovt for folkestyret, at vi i så mange år har måttet leve med noget så håbløst uoverskueligt som de eksisterende skattelove, som under skiftende regeringer, mest socialdemokratiske, er gjort mere og mere håbløse med

løbende ændringer og tilføjelser. Så langt, så godt.

Dernæst vil jeg sige, at forslaget i dets helhed bærer præg af, at det er udarbejdet af gode socialdemokrater, vel med hr. Lykketoft i spidsen. Hensigten er tydelig – for at tage det bredt – nemlig yderligere at straffe folk, der tjener penge, samt folk, der vil indskyde kapital i igangsætning; konsekvensen på længere sigt kunne f.eks. være, at der blev mindre byggeri eller i hvert fald fattigere byggeri. Det er efter min opfattelse farlige tendenser, hvis man ønsker at bevare et kapitalistisk samfund.

Jeg vil imidlertid samtidig tilføje, at det er ganske umuligt i ærlighedens navn at give en retfærdig vurdering af den samlede virkning af de mange ændringer uden virkelig udtømmende konsekvensberegninger. Det første spørgsmål fra mig vil f.eks. være: bliver det samlede skatteprovenu større eller mindre? Vigtigt spørgsmål. Hvor stor en forringelse er der tale om for folk, der tjener f.eks. over 200.000 kr. om året og investerer til fremme af erhvervslivet? Omvendt: hvor store forbedringer bliver der for de virkelig små i samfundet? Det er blot nogle få af de efter min opfattelse meget vigtige spørgsmål, der klart må belyses, for at man kan tage stilling til i det hele taget, hvilke virkninger de mange principændringer vil medføre på længere sigt.

Jeg er som sagt enig med hr. Lykketoft og socialdemokratiet i, at en forenkling er hårdt tiltrængt, og en forhøjelse af personfradraget eller den skattemæssige bundgrænse har også en god klang i fremskridtspartiets ører, men det er nok ikke lavet til ære for os.

Der er dog også skrækelige ting imellem. En gammel travet: fradrag for repræsentation i erhvervsvirksomheder begrænses til halvdelen af udgiften. Det vil altså sige, at sælgeren skal tage resten op af lommen. Hvem skal ellers betale den anden halvdel? Eller skal vi i erhvervslivet til at invitere den amerikanske kunde, der rejser herover for at afgive ordrer på millionbeløb, på en grillbar med grillede kyllinger og pommes frites? Er det meningen? Skal folk jages fra enfamiliehuse og ejerlejligheder over i almennyttigt byggeri med langt større offentlige udgifter til følge? Det er en anden af de konsekvenser, der klart vil blive af forslagene her.